

Συνεναρός Έλεγχος - Εργασία 3: Elements of Linear System Theory, MIMO Systems and Norms

Ονοματεπώνυμο: Βραχωρίτη Αλεξάνδρα (Α.Μ.: 1092793)

25 Μαΐου 2025

Tasks

1. Δίνεται ο πίνακας μεταφοράς ενός συστήματος ως:

$$G(s) = \begin{bmatrix} \frac{11s^3 - 18s^2 - 70s - 50}{s(s+10)(s+1)(s-5)} & \frac{s+2}{(s+1)(s-5)} \\ \frac{5(s+2)}{(s+1)(s-5)} & \frac{5(s+2)}{(s+1)(s-5)} \end{bmatrix} = \frac{1}{(s+1)(s-5)} \begin{bmatrix} \frac{11s^3 - 18s^2 - 70s - 50}{s(s+10)} & s+2 \\ 5(s+2) & 5(s+2) \end{bmatrix} \quad (1)$$

Πρόκειται για ένα MIMO σύστημα και άρα ο προσδιορισμός των μηδενικών και των πόλων του θα πρέπει να γίνει προσεκτικά. Ξεκινώντας από τους πόλους, θα προσδιορίσουμε τα minors, δηλαδή τις ορίζουσες κάθε υποπίνακα του G και έπειτα, θα εξάγουμε τον ελάχιστο κοινό παρονομαστή τους ($\varphi(s)$). Έχουμε, λοιπόν, τα minors 1ης τάξης:

$$M_{11}(s) = \frac{11s^3 - 18s^2 - 70s - 50}{s(s+10)(s+1)(s-5)}$$

$$M_{12}(s) = \frac{s+2}{(s+1)(s-5)}$$

$$M_{13}(s) = \frac{5(s+2)}{(s+1)(s-5)}$$

$$M_{14}(s) = \frac{5(s+2)}{(s+1)(s-5)}$$

και το minor 2ης τάξης:

$$M_{21}(s) = \det(G(s)) = \frac{11s^3 - 18s^2 - 70s - 50}{s(s+10)(s+1)(s-5)} \cdot \frac{5(s+2)}{(s+1)(s-5)} - \frac{5(s+2)}{(s+1)(s-5)} \cdot \frac{s+2}{(s+1)(s-5)} = \frac{50(s+2)}{s(s+10)(s-5)}$$

Έτσι, ο ελάχιστος κοινός παρονομαστής των minors είναι: $\varphi(s) = s(s+1)(s-5)(s+10)$ και τελικά οι πόλοι είναι: $s = 0$, $s = -1$, $s = 5$, $s = -10$. Επειδή ο πίνακας μεταφοράς είναι 2×2 υπάρχει μόνο 1 minor 2ης τάξης, όπως δείζαμε παραπάνω και είναι αυτό που καθορίζει τα μηδενικά του συστήματος. Γενικά, ισχύει:

$$\det(G(s)) = \frac{z(s)}{\varphi(s)} \quad (2)$$

και σύμφωνα με το $M_{12}(s)$ προκύπτει:

$$\det(G(s)) = \frac{50(s+2)(s+1)^4(s-5)^3}{s(s+10)(s-5)^4(s+1)^4} = \frac{50(s+2)(s+1)}{s(s+10)(s-5)(s+1)}$$

και εφόσον η $\det(G(s))$ είναι στη μορφή $\frac{z(s)}{\varphi(s)}$, προκύπτει: $z(s) = 50(s+2)(s+1)$. Επομένως, υπάρχουν 2 LHP-zeros στο $s = -1$ και στο $s = -2$. Ωστόσο, όπως γνωρίζουμε από τη θεωρία, δεν αρκεί μόνο να προσδιορίσουμε την ύπαρξη πόλων και μηδενικών σε ένα MIMO σύστημα. Πολύ σημαντικό ρόλο παίζει και η κατεύθυνση των διανυσμάτων εισόδου/εξόδου των πόλων και των μηδενικών.

Input/Output (u_z/y_z) Zero Direction

- Θα προσδιορίσουμε την (1), για $s = -1$:

$$G(z_1 + \varepsilon) = G(-1 + \varepsilon) = \frac{1}{(-1+\varepsilon+1)(-1+\varepsilon-5)} \begin{bmatrix} \frac{11(-1+\varepsilon)^3 - 18(-1+\varepsilon)^2 - 70(-1+\varepsilon) - 50}{(-1+\varepsilon)((-1+\varepsilon)+10)} & (-1+\varepsilon)+2 \\ 5((-1+\varepsilon)+2) & 5((-1+\varepsilon)+2) \end{bmatrix}$$

Θεωρώντας το ε μια πολύ μικρή ποσότητα αρκετά κοντά στο 0, μπορούμε να θεωρήσουμε:

$$G(z_1 + \varepsilon) = G(-1 + \varepsilon) = \frac{1}{\varepsilon(-6)} \begin{bmatrix} \frac{-9}{(-1)^9} & 1 \\ 5 & 5 \end{bmatrix} = \frac{1}{-6\varepsilon} \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 5 & 5 \end{bmatrix} = \frac{1}{\varepsilon} \begin{bmatrix} -\frac{1}{6} & -\frac{1}{6} \\ -\frac{5}{6} & -\frac{5}{6} \end{bmatrix}$$

Ο παραπάνω πίνακας πρέπει να γραφεί στη μορφή $G(s) = U\Sigma V^H$, με τον πίνακα Σ να είναι της μορφής $\begin{bmatrix} a & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix}$. Για την εξαγωγή των U , Σ , V ωστε χρησιμοποιήσουμε την συνάρτηση svd() της MATLAB:

$$G(z_1 + \varepsilon) = G(-1 + \varepsilon) = \frac{1}{\varepsilon} \begin{bmatrix} -0.1961 & -0.9806 \\ -0.9806 & 0.1961 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1.2019 & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0.7071 & 0.7071 \\ 0.7071 & -0.7071 \end{bmatrix}^H$$

Τα u_{z_1} , y_{z_1} σχετίζονται με την μηδενική singular value του πίνακα Σ , δηλαδή το στοιχείο με τιμή 0 στην κύρια διαγώνιο. Το u_{z_1} ταυτίζεται με την δεξιά στήλη του V (πίνακας που δηλώνει τη βάση της εισόδου) και το y_{z_1} ταυτίζεται με την δεξιά στήλη του U (πίνακας που δηλώνει τη βάση της εξόδου). Άρα, έχουμε:

$$u_{z_1} = \begin{bmatrix} 0.7071 \\ -0.7071 \end{bmatrix} \text{ και } y_{z_1} = \begin{bmatrix} -0.9806 \\ 0.1961 \end{bmatrix}$$

- Θα προσδιορίσουμε την (1), για $s = -2$:

$$G(z_2) = G(-2) = \frac{1}{(-2+1)(-2-5)} \begin{bmatrix} \frac{11(-2)^3 - 18(-2)^2 - 70(-2) - 50}{(-2)((-2)+10)} & (-2)+2 \\ 5((-2)+2) & 5((-2)+2) \end{bmatrix} = \frac{1}{7} \begin{bmatrix} \frac{35}{8} & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix}$$

Ο παραπάνω πίνακας πρέπει να γραφεί στη μορφή $G(s) = U\Sigma V^H$, άρα:

$$G(z_2) = G(-2) = \frac{1}{7} \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \frac{35}{8} & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}^H$$

$$u_{z_2} = \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \end{bmatrix} \text{ και } y_{z_2} = \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \end{bmatrix}$$

Input/Output (u_{p_i}/y_{p_i}) Pole Direction

- Θα προσδιορίσουμε την (1), για $s = 0$:

$$G(p_1 + \varepsilon) = G(0 + \varepsilon) = G(\varepsilon) = \frac{1}{(\varepsilon+1)(\varepsilon-5)} \begin{bmatrix} \frac{11\varepsilon^3 - 18\varepsilon^2 - 70\varepsilon - 50}{\varepsilon(\varepsilon+10)} & \varepsilon + 2 \\ 5(\varepsilon+2) & 5(\varepsilon+2) \end{bmatrix}$$

Θεωρώντας το ε μια πολύ μικρή ποσότητα αρκετά κοντά στο 0, ο όρος $11\varepsilon^3 - 18\varepsilon^2 - 70\varepsilon$ λαμβάνει πολύ μικρή τιμή σε σχέση με το -50, όπως επίσης και ο όρος $\varepsilon + 10$ μπορεί να θεωρηθεί ίσος με 10. Κάνοντας, λοιπόν, όλες τις αντίστοιχες παραδοχές στους υπόλοιπους όρους καταλήγουμε στο:

$$G(p_1 + \varepsilon) = G(0 + \varepsilon) = G(\varepsilon) \approx -\frac{1}{5} \begin{bmatrix} \frac{-50}{10\varepsilon} & 2 \\ 10 & 10 \end{bmatrix} = -\frac{1}{5} \begin{bmatrix} -\frac{5}{\varepsilon} & 2 \\ 10 & 10 \end{bmatrix} = \frac{1}{\varepsilon} \begin{bmatrix} 1 & -\frac{2}{5}\varepsilon \\ -2\varepsilon & -2\varepsilon \end{bmatrix}$$

$$\text{Για } \varepsilon \rightarrow 0, \text{ από την ανάλυση SVD έχουμε: } G(p_1 + \varepsilon) = \frac{1}{\varepsilon} \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}^H$$

Τα u_{p_1} , y_{p_1} σχετίζονται με την μέγιστη singular value του πίνακα Σ , δηλαδή το στοιχείο με τιμή 1 στην κύρια διαγώνιο. Το u_{p_1} ταυτίζεται με την αριστερή στήλη του V (πίνακας που δηλώνει τη βάση της εισόδου) και το y_{p_1} ταυτίζεται με την αριστερή στήλη του U (πίνακας που δηλώνει τη βάση της εξόδου). Άρα, έχουμε:

$$u_{p_1} = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \end{bmatrix} \text{ και } y_{p_1} = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \end{bmatrix}$$

- Τώρα, όταν προσδιορίσουμε την (1), για $s = -1$:

$$\begin{aligned} G(p_2 + \varepsilon) &= G(-1 + \varepsilon) = \frac{1}{(-1+\varepsilon+1)(-1+\varepsilon-5)} \begin{bmatrix} \frac{11(-1+\varepsilon)^3 - 18(-1+\varepsilon)^2 - 70(-1+\varepsilon) - 50}{(-1+\varepsilon)(-1+\varepsilon+10)} & -1 + \varepsilon + 2 \\ 5(-1 + \varepsilon + 2) & 5(-1 + \varepsilon + 2) \end{bmatrix} \\ &\approx \frac{1}{-6\varepsilon} \begin{bmatrix} \frac{-11(-1) - 18(1) - 70(-1) - 50}{-9} & 1 \\ 5 & 5 \end{bmatrix} = -\frac{1}{6\varepsilon} \begin{bmatrix} -\frac{13}{9} & 1 \\ 5 & 5 \end{bmatrix} = \frac{1}{\varepsilon} \begin{bmatrix} \frac{13}{54} & -\frac{1}{6} \\ -\frac{5}{6} & -\frac{5}{6} \end{bmatrix} \end{aligned}$$

Για $\varepsilon \rightarrow 0$, από την ανάλυση SVD έχουμε: $G(p_2 + \varepsilon) = \frac{1}{\varepsilon} \begin{bmatrix} -0.0472 & 0.9989 \\ 0.9989 & 0.0472 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1.1797 & 0 \\ 0 & 0.2878 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -0.7152 & 0.6989 \\ -0.6989 & -0.7152 \end{bmatrix}^H$

Τα u_{p_2} , y_{p_2} σχετίζονται με την μέγιστη singular value του πίνακα Σ , δηλαδή το στοιχείο με τιμή 1.1797 στην κύρια διαγώνιο. Άρα, έχουμε:

$$u_{p_2} = \begin{bmatrix} -0.7152 \\ -0.6989 \end{bmatrix} \text{ και } y_{p_2} = \begin{bmatrix} -0.0472 \\ 0.9989 \end{bmatrix}$$

- Αντίστοιχα, η (1), για $s = 5$:

$$\begin{aligned} G(p_3 + \varepsilon) &= G(5 + \varepsilon) = \frac{1}{(5+\varepsilon+1)(5+\varepsilon-5)} \begin{bmatrix} \frac{11(5+\varepsilon)^3 - 18(5+\varepsilon)^2 - 70(5+\varepsilon) - 50}{(5+\varepsilon)(5+\varepsilon+10)} & 5 + \varepsilon + 2 \\ 5(5 + \varepsilon + 2) & 5(5 + \varepsilon + 2) \end{bmatrix} \\ &\approx \frac{1}{6\varepsilon} \begin{bmatrix} \frac{11(5^3) - 18(5^2) - 70(5) - 50}{(5)(15)} & 7 \\ 35 & 35 \end{bmatrix} = \frac{1}{6\varepsilon} \begin{bmatrix} 7 & 7 \\ 35 & 35 \end{bmatrix} = \frac{1}{\varepsilon} \begin{bmatrix} \frac{7}{35} & \frac{7}{35} \\ \frac{35}{6} & \frac{35}{6} \end{bmatrix} \end{aligned}$$

Για $\varepsilon \rightarrow 0$, από την ανάλυση SVD έχουμε: $G(p_3 + \varepsilon) = \frac{1}{\varepsilon} \begin{bmatrix} -0.1961 & -0.9806 \\ -0.9806 & 0.1961 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 8.413 & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -0.7071 & 0.7071 \\ -0.7071 & -0.7071 \end{bmatrix}^H$

Τα u_{p_3} , y_{p_3} σχετίζονται με την μέγιστη singular value του πίνακα Σ , δηλαδή το στοιχείο με τιμή 8.413 στην κύρια διαγώνιο. Άρα, έχουμε:

$$u_{p_3} = \begin{bmatrix} -0.7071 \\ -0.7071 \end{bmatrix} \text{ και } y_{p_3} = \begin{bmatrix} -0.1961 \\ -0.9806 \end{bmatrix}$$

- Τέλος, η (1), για $s = -10$:

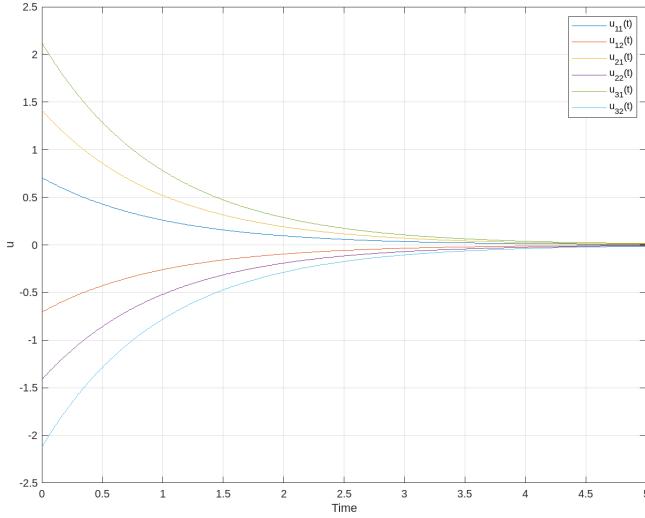
$$\begin{aligned} G(p_4 + \varepsilon) &= G(-10 + \varepsilon) = \frac{1}{(-10+\varepsilon+1)(-10+\varepsilon-5)} \begin{bmatrix} \frac{11(-10+\varepsilon)^3 - 18(-10+\varepsilon)^2 - 70(-10+\varepsilon) - 50}{(-10+\varepsilon)(-10+\varepsilon+10)} & -10 + \varepsilon + 2 \\ 5(-10 + \varepsilon + 2) & 5(-10 + \varepsilon + 2) \end{bmatrix} \\ &\approx \frac{1}{(-9)(-15)} \begin{bmatrix} \frac{11(-10)^3 - 18(-10)^2 - 70(-10) - 50}{(-10)\varepsilon} & -8 \\ -40 & -40 \end{bmatrix} = \frac{1}{135} \begin{bmatrix} \frac{-12150}{(-10)\varepsilon} & -8 \\ -40 & -40 \end{bmatrix} = \frac{1}{135\varepsilon} \begin{bmatrix} 1215 & -8\varepsilon \\ -40\varepsilon & -40\varepsilon \end{bmatrix} \\ &= \frac{1}{\varepsilon} \begin{bmatrix} \frac{1215}{135} & \frac{-8\varepsilon}{135} \\ \frac{-40\varepsilon}{135} & \frac{-8\varepsilon}{135} \end{bmatrix} = \frac{1}{\varepsilon} \begin{bmatrix} 9 & \frac{-8\varepsilon}{135} \\ \frac{-8\varepsilon}{27} & \frac{-8\varepsilon}{27} \end{bmatrix} \end{aligned}$$

Για $\varepsilon \rightarrow 0$, από την ανάλυση SVD έχουμε: $G(p_4 + \varepsilon) = \frac{1}{\varepsilon} \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 9 & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}^H$

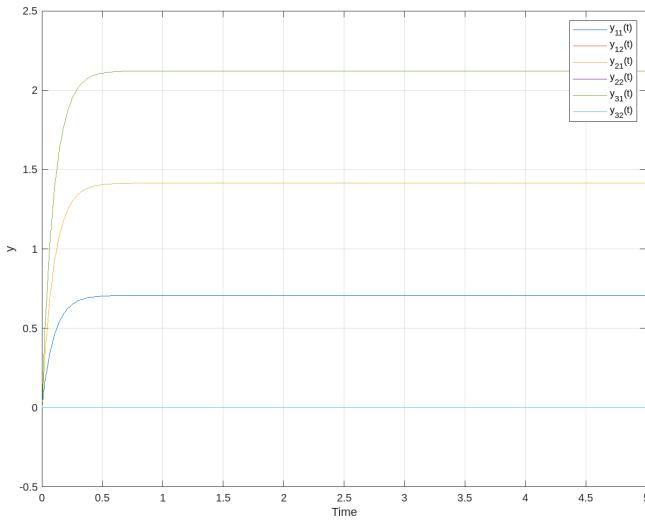
Τα u_{p_4} , y_{p_4} σχετίζονται με την μέγιστη singular value του πίνακα Σ , δηλαδή το στοιχείο με τιμή 9 στην κύρια διαγώνιο. Άρα, έχουμε:

$$u_{p_4} = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \end{bmatrix} \text{ και } y_{p_4} = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \end{bmatrix}$$

Από τη υεωρία γνωρίζουμε ότι ένα σήμα εισόδου δεν επιδρά στην έξοδο όταν έχει την κατεύθυνση ενός μηδενικού. Παραπάνω, ορίσαμε 2 μηδενικά με διαφορετικές κατεύθυνσεις. Παίρνοντας την κατεύθυνση εισόδου u_{z_1} δημιουργούμε το διάνυσμα εισόδου $u(t) = u_{z_1} e^{z_1 t}$, όπου $z_1 = -1$ και με τη βοήθεια της lsim() προσδιορίζουμε την έξοδο $y(t)$ του συστήματος. Για να εντοπίσουμε αν πραγματικά η είσοδος δεν επιδρά στην έξοδο θα κάνουμε plot με τη βοήθεια της MATLAB την τιμή της εξόδου για είσοδο $u(t)$, $2u(t)$ και $3u(t)$.

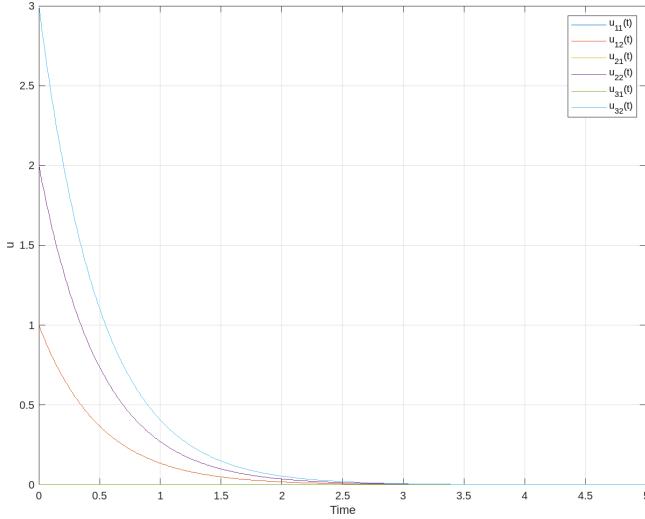
Διάγραμμα 1.1. Το σήμα εισόδου $a \cdot u(t)$ στην κατεύθυνση u_{z_1} , για $a = 1, 2, 3$.

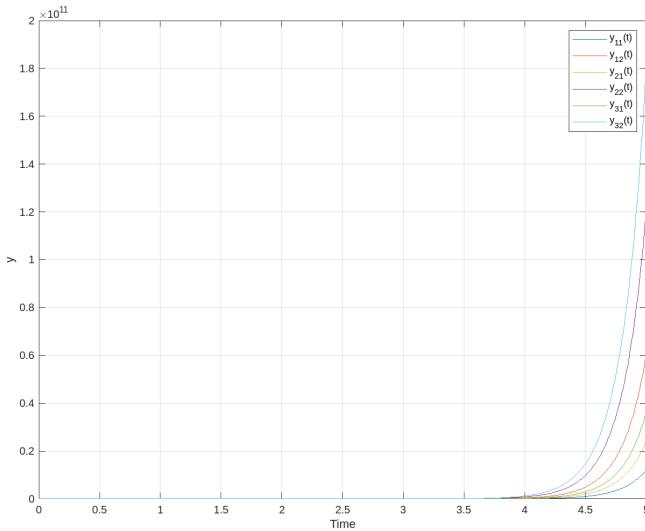
Διάγραμμα 1.2. Το σήμα εξόδου $y(t)$ για είσοδο στην κατεύθυνση u_{z_1} , για $a = 1, 2, 3$.

Όπως μπορούμε να παρατηρήσουμε από τα Διαγράμματα 1.1 και 1.2, διπλασιάζοντας την είσοδο, διπλασιάζεται και η έξοδος. Ομοίως, τριπλασιάζοντας την είσοδο, τριπλασιάζεται και η έξοδος. Επιπλέον, η τιμή της εξόδου δεν είναι μηδενική για την μία εκ των δύο εισόδων του διανύσματος u και στις 3 περιπτώσεις. Η επιδραση της εισόδου στην έξοδο είναι εμφανής.

Παίρνοντας τώρα την κατεύθυνση εισόδου u_{z_2} δημιουργούμε το διάνυσμα εισόδου $u(t) = u_{z_2} e^{z_2 t}$, όπου $z_2 = -1$. Όμοια με πριν έχουμε:

Διάγραμμα 2.1. Το σήμα εισόδου $a \cdot u(t)$ στην κατεύθυνση u_{z_2} , για $a = 1, 2, 3$.

Διάγραμμα 2.2. Το σήμα εξόδου $y(t)$ για είσοδο στην κατεύθυνση u_{z_2} , για $a = 1, 2, 3$.

Από τα Διαγράμματα 2.1 και 2.2, διπλασιάζοντας την είσοδο, διπλασιάζεται και η έξοδος. Ομοίως, τριπλασιάζοντας την είσοδο, τριπλασιάζεται και η έξοδος. Επιπλέον, η τιμή της εξόδου δεν είναι μηδενική για την μία εκ των δύο εισόδων του διανύσματος u και στις 3 περιπτώσεις. Στο διάγραμμα φαίνεται σαν να είναι μηδέν για κάποιο χρόνο η έξοδος, αλλά αν κάνουμε μεγένθυση του διαγράμματος ώστε διαπιστώσουμε πως αυτό δεν ισχύει. Άρα, η είσοδος δεν αφήνει ανεπηρέαστη την έξοδο.

Τελικά, δεν υπάρχει κάποια είσοδος για την οποία η έξοδος παραμένει ανεπηρέαστη.

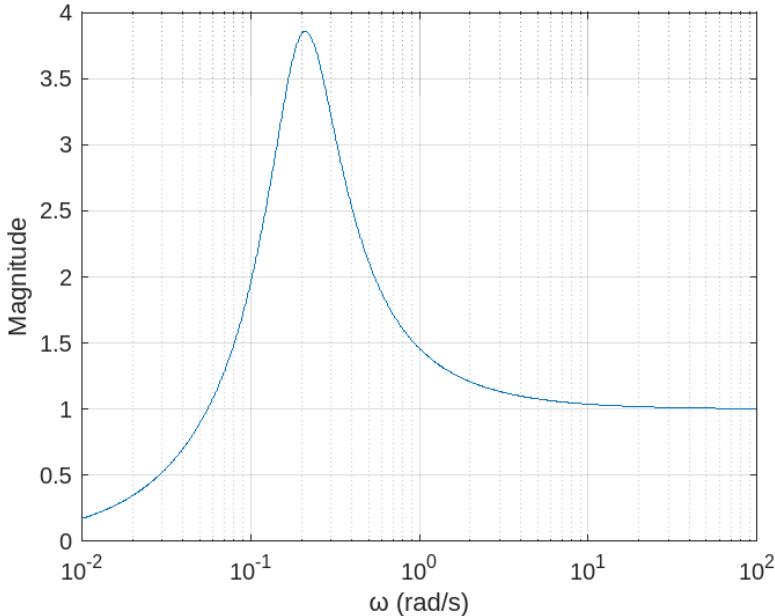
2. Για το σύστημα που μας δίνεται ότι πρέπει να προσδιορίσουμε τη συνάρτηση μεταφοράς του συστήματος ανοιχτού βρόχου $L(s)$ και έπειτα, τη συνάρτηση ευαισθησίας $S(s)$:

$$L(s) = G(s)K(s) = \begin{bmatrix} \frac{1}{10s} & -\frac{9}{200s} \\ \frac{1}{10s} & \frac{1}{10s} \end{bmatrix} \text{ και } S(s) = (I + G(s)K(s))^{-1} = \begin{bmatrix} \frac{s(10s+1)200}{2000s^2+400s+83} & \frac{90s}{2000s^2+400s+83} \\ \frac{1400s}{2000s^2+400s+83} & \frac{s(10s+1)200}{2000s^2+400s+83} \end{bmatrix}$$

Η άπειρη νόρμα της συνάρτησης ευαισθησίας ισούται με τη μέγιστη singular value της συνάρτησης, δηλαδή: $\|S(s)\|_\infty = \max(\sigma(S(j\omega)))$. Για να βρούμε την τιμή αυτή θα πρέπει:

1. να προσδιορίσουμε την $S(j\omega)$, $\forall \omega$,
2. $\forall S(j\omega_i)$ να βρούμε τον πίνακα Σ_i από την SVD ανάλυση,
3. να αποθηκεύσουμε την μέγιστη τιμή του Σ_i , δηλαδή το πρώτο στοιχείο, σε έναν ξεχωριστό πίνακα, τον οποίο έχουμε δημιουργήσει για να αποθηκεύσουμε όλες τις μέγιστες singular values της $S(j\omega)$, $\forall \omega$,
4. από τον παραπάνω πίνακα να εξάγουμε την μέγιστη singular value.

Ακολουθώντας τα παραπάνω βήματα με τη βοήθεια της MATLAB καταλήγουμε στην $\|S(s)\|_\infty = 3.8568$, στην συχνότητα $\omega = 0.21151 \frac{\text{rad}}{\text{sec}}$.

Διάγραμμα 3. Το Bode διάγραμμα της συνάρτησης ευαισθησίας S .

Για να προσδιορίσουμε ένα reference input signal $r(t)$ το οποίο μεγιστοποιεί το σφάλμα παρακολούθησης (tracking error) θα πρέπει να εργαστούμε ως εξής:

1. Tracking Error: $e(t) = r(t) - y(t)$
2. Μετασχηματισμός Laplace: $e(s) = r(s) - y(s)$
3. Για το σύστημα κλειστού βρόχου: $r(s)T(s) = y(s)$

Συνδυάζοντας τις παραπάνω εξισώσεις έχουμε: $e(s) = r(s) - r(s)T(s) = r(s)(I - T(s)) = r(s)S(s)$. Έτσι, το μέγιστο σφάλμα παρακολούθησης επιτυγχάνεται για είσοδο που βρίσκεται στην κατεύθυνση του ιδιοδιανύσματος εκείνου που προκύπτει από την ανάλυση SVD που δίνει τη μέγιστη singular value της $S(j\omega)$. Παραπάνω, δείξαμε ότι στη συχνότητα $\omega = 0.21151 \frac{\text{rad}}{\text{sec}}$ έχουμε:

$$U = \begin{bmatrix} -0.1374 - 0.2672i & -0.8791 - 0.3701i \\ 0.9507 - 0.0771i & -0.2139 + 0.2109i \end{bmatrix}$$

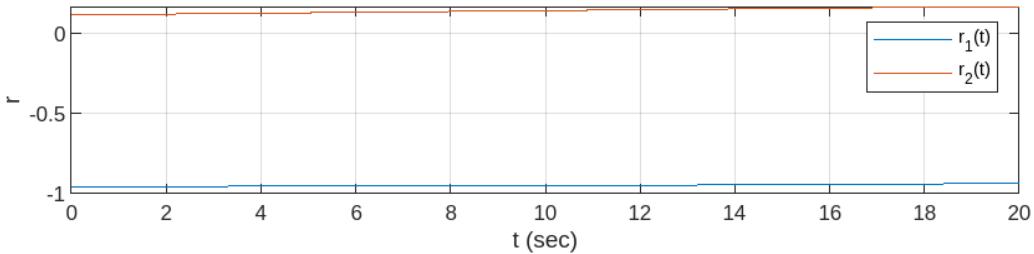
$$\Sigma = \begin{bmatrix} 3.8568 & 0 \\ 0 & 0.2734 \end{bmatrix}$$

$$V = \begin{bmatrix} -0.9538 & -0.3004 \\ 0.1153 - 0.2774i & -0.3661 + 0.8807i \end{bmatrix}$$

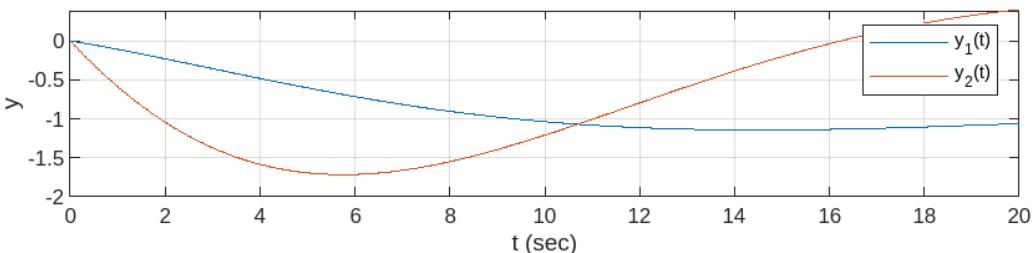
Το ιδιοιδιάνυσμα που αφορά την μέγιστη singular value και σχετίζεται με την είσοδο είναι το:

$$r^* = \begin{bmatrix} -0.9538 \\ 0.1153 - 0.2774i \end{bmatrix}$$

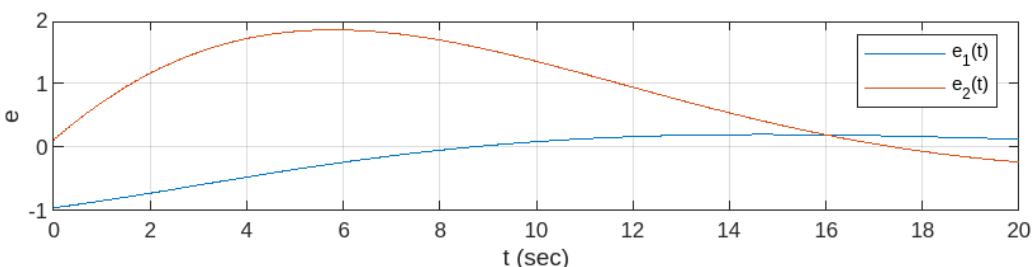
Έτσι, μπορούμε να ορίσουμε το reference input signal: $r(t) = r^* e^{j\omega^* t}$, όπου $\omega^* = \omega = 0.21151 \frac{rad}{sec}$. Εδώ θα πρέπει να προσέξουμε να κρατήσουμε μόνο τις πραγματικές τιμές της συνάρτησης. Με τη βοήθεια της lsim() της MATLAB και αφού ορίσουμε την συνάρτηση συμπληρωματικής ευαισθησίας ($T(s)$), προσδιορίζουμε την έξοδο $y(t)$ του συστήματος. Έτσι, έχουμε όλα όσα χρειαζόμαστε για να βρούμε το σφάλμα παρακολούθησης.

Διάγραμμα 4.1 Η χρονική απόχριση του reference input signal $r(t)$.

Διάγραμμα 4.2 Η χρονική απόχριση του output signal $y(t)$.

Διάγραμμα 4.3 Η χρονική απόχριση του tracking error $e(t)$.

Τελικά, το reference input signal που προκαλεί το μέγιστο tracking error είναι το: $r(t) = \Re(\begin{bmatrix} -0.9538 \\ 0.1153 - 0.2774i \end{bmatrix} e^{j0.21151t})$,